

3545 2. Beh. af Lovf. om Anl. af Jernb. fra Tommerup—Årsens og fra Struer—Tilsted.

3546

visningen til Udvalget, og jeg haaber nu, at det maa blive forslaaet paa den Maade, jeg selv har forklaret det.

S. Koch: Jeg beklager det Standpunkt, hvorpaa det ærede sidste Medlem staar; han siger, at han er en Ven af Jernbaner, og jeg tror, han er det, men naar han dog kommer til det Resultat at ville stemme for det Forslag, som her foreligger, saa viser han virkelig ikke efter min Opfattelse i Realiteten, at han er en Ven af Jernbaner. Det Forslag, som foreligger, gaar ud paa, at Sagen paany skal henvises til Udvalget til nyere Overveielse; men det ærede Medlem bevisste Udvalget, eller i det Mindste dets Flertal den Være at sige, at det var et ganske godt Arbejde, det havde leveret, saa jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem desuagtet vil vise Sagen tilbage til os, saameget mindre som det er min Opfattelse, naar jeg ser paa de virkelige Forhold, at en Henvisning til Udvalget vil være det samme som at slaa Sagen definitivt ihjel. Jeg maa i saa Henseende for mit Bedkommende ganske tiltræde de Udtalelser, der hidtil ere faldne fra Udvalgsmedlemmer, idet ogsaa jeg vil bede mig fritagen for at tage denne Sag under fornøjet Overveielse, da jeg ikke veed mere og bedre at sige, end hvad der allerede er fremkommet i Betænkningen. Det forekommer mig isørigt, at den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Præsids Umts 6te Valgkreds (Bosjen), igaar, da han begrundede sit Forslag, var noget i Forlegenhed. Jeg kan nu godt forstaa, at han var lidt i Forlegenhed; thi Situationen maa jo ogsaa for ham uregelmæssigt være noget ubehagelig. Her er jo ikke Tale om som sædvanlig at lade os her ved Binduet staa Skoleret, eller om at lade den høie Regjering gjøre det og vise et Arbejde tilbage, som den har leveret, men her er jo Tale om at vise selve Mindretallets Arbejde tilbage. Det ærede Medlem har været saa hidsig paa at stille og begrunde sit Forslag, at han end ikke har givet det ærede Mindretal Leilighed til yderligere at udvise dets Forslag i den foreliggende Betænkning, skjøndt jeg for mit Bedkommende skal erkjende, at denne Betænkning er skreven med et vist Talent. Jeg finder derfor, at der ikke fra det ærede Medlems Standpunkt var nogen Anledning til ogsaa at stryge denne Del af Betænkningen saaledes uden Videre over og lade den faae ganske den samme Medfart, som fra hans Side er tiltænkt Flertallets Forslag. Det glæder mig isørigt at se, at den ærede Formand i Udvalget,

som jeg ogsaa anser for at være Formand for Mindretallet, sidder her velvillig og tilsmiler den ærede Forslagsstiller; det synes altsaa ikke, at den Stilling, som den ærede Forslagsstiller har indtaget lige over for Mindretallet, har virket forstyrrende paa det Forhold, som hidtil har bestaaet imellem dem, og det skulde glæde mig, om det var saaledes. Dette minder mig isørigt lidt om Historien om de to Augurer, som, naar de saae paa hinanden, ikke kunde lade være at le ad hinanden. At isørigt den ærede Forslagsstiller var i Forlegenhed med at begrunde sit Forslag, slutter jeg særlig deraf, at han havde saa overordentlig mange Grunde. I Reglen er det bedst, naar man har een afgjørende Grund. Der er en gammel latinisk Sætning, som siger: *perflua nocent*, eller, det Overflødige er skadeligt. Altsaa, naar den ærede Forslagsstiller blot havde haft en god Grund, vilde jeg have sagt, at hans Stilling i Dag havde været langt bedre; de mange Grunde tyde paa en Svaghed af hver enkelt af dem, og det ærede Medlem, som kom med disse mange Grunde, udsætter sig virkelig for, at man paa ham anvender den bekendte Sætning, at den, som undskylder sig, anklager sig. Jeg skal isørigt tillade mig at opholde mig noget nærmere ved de Grunde, det ærede Medlem fremmed. De faldt, saa vidt jeg var i Stand til at følge hans Foredrag, i to Klasser: Der var en stor Klasse af disse Grunde, som han udtrykkelig nævnte og videre udviklede, men der var ogsaa en anden Klasse, som han, om jeg saa tør sige det, blot lod Tanken lige røre ved, men som vi Andre kun fik Leilighed til at se i det Fjerne gennem et diplomatisk Slør. Jeg skal tillade mig først at beskæftige mig lidt med de Grunde, den ærede Forslagsstiller her fremførte og ogsaa anførte Et og Andet for, og, naar jeg træfter mig til at godtgjøre, at de Grunde, han saaledes fremkom med, ere fulstændig uholdbare og ude af Stand til at begrunde det Forslag, han har stillet, saa tror jeg, at den Slutning ligger temmelig nær, at de Grunde, som den ærede Forslagsstiller her ikke rigtig vilde frem med, men over hvilke han, som sagt, kastede et diplomatisk Slør, dog i Virkeligheden vare de sande Grunde. Den ærede Forslagsstiller indlede sit Foredrag igaar med den Udtalelse, at det Resultat, hvortil Udvalget var kommet, var høist overraskende. Ganske vist kan jeg ikke negte, at der er noget Usædvanligt ved denne Betænkning. Der er endelig i dette Udvalg, som jeg har haft den Være at være Medlem af, fundet et Terrain, som